

RUPNIK JE NAŠEL GOSTOLJUBJE . ZDAJ JE SVOBODEN . NUNCIJ : "NI OBSODB" .

Ko človek uživa kritje na najvišjih ravneh, se nima česa bati . Prav s tem prepričanjem je Marko Ivan Rupnik, ki je bil odslovljen iz jezuitskega reda vsled objave informacij o kanoničnih zločinih, ki se jih je obravnavalo, milo rečeno, "nennavadno", da tako rečemo .

Silere non possum je 1. decembra 2022 objavil, da je bil obsojen zaradi odveze sotorilcu v grehu zoper šesto zapoved . Kongregacija za nauk vere je tako ugotovila, da je duhovnik zapadel pod izobčenje latae sententiae (z dejanjem samim) . Po nekaj dneh je papež Francišek izobčenje preklical, ne da bi pojasnil, zakaj . Kmalu zatem so na dikasterij prispele nadaljnje pritožbe o zlorabah, ki jih je zagrešil Rupnik . Postopek je bil tudi v tem primeru voden nenavadno, papež pa si ni kaj prida prizadeval, da bi posredoval glede zastaranja .

Rupnik v Kopru

Medtem ko Francišek v številnih intervjujih kar naprej govori o transparentnosti in resnici, se v primeru Marka Ivana Rupnika deluje preko zamolčanj in popolnih prepovedi, da bi se o tem spregovorilo .

Ko smo poročali, da je Ivan Bresciani našel dom v Ascoli Piceno, smo tudi povedali, da bi bili, če se Družba Jezusova ali posamezne škofije ne bi izrekle o destinaciji Marka Ivana Rupnika, bili prisiljeni poročati, kdo in kako bo sprejel tega duhovnika, ki ga je Kongregacija za nauk vere spoznala za krivega zelo hudega zločina .

To je potrebno, saj bo ta človek še naprej skrbel za blagor duš in za nadaljevanje svojega "umetniškega delovanja", transparentnost glede inkardinacije duhovnikov pa je nujna tudi z juridičnega vidika . Božje ljudstvo, pa tudi Rupnikovi bratje morajo vedeti, ali ta duhovnik lahko zakonito vrši duhovniško službo ali ne .

Duhovnik je 13. junija 2023, mesec dni pred odslovitvijo iz reda, ki mu je pripadal, poslal pismo nj. eksc. Msgr. Juriju Bizjaku, koprskemu škofu, s katerim je že nekaj časa prej obnovil stike . V pismu je Rupnik prosil, da bi bil sprejet ad experimentum (poskusno) v škofijo svojega izvora .

Bizjak se je obrnil na apostolskega nuncija v Sloveniji, francoskega nadškofa Jean-Marie Speicha . To je bilo prvo škofovsko posvečenje, ki ga je Bergoglio izvršil kot papež . V pridigi je takrat papež dejal: "Nikoli ne pustite duhovnika čakati . Prosi za avdienco? Takoj odgovorite! Bodite jim blizu ."

In res se Speich v tej zadevi ni obotavljal in je škofu Bizjaku dejal: "Odlična rešitev je inkardinacija v Kopru. Ni nobene težave, saj tako ali tako ni nobene obsodbe."

Jasno je, da je obsodba, ki jo je Rupnik prejel maja 2020, očitno šla v pozabo. Od kdaj velja, da če papež umakne izobčenje (tj. učinek določenega ravnanja), izgine tudi ravnanje samo? Preprosto povedano, če ti podelim "pomilostitev", to še ne pomeni, da se ti na tisti način nisi vedel, ali da te obsodbe dejansko ni bilo.

Škof Bizjak pa se ni posvetoval le s Speichom, temveč tudi s kardinalom vikarjem Angelom De Donatisom in z izjemnim kanonistom Giacomom Incittijem. Da, se spomnite tistega duhovnika, ki si je zelo prizadeval, da je izrekel sodbo (ne da bi za to imel kakršen koli naziv) o delu Dikasterija za nauk vere? Kompetentnost tega človeka je jasna, Urbaniana pa je še enkrat več dokazala, kako zelo njeni profesorji ne poznajo prava. Od kdaj more kak profesor brez kakršnegakoli papeškega naziva izrekat sodbe o delu najvišjega dikasterija rimske kurije, ki se ukvarja z delicta graviora (najtežjimi zločini)?

Nekaj dni po prejemu Rupnikovega pisma, 20. junija 2023, je koprski škof ugodil Rupnikovi prošnji. Duhovnik lahko zdaj svobodno opravlja svojo službo. Položaj je še slabši kot prej. Kot smo namreč že povedali, bi bilo za Rupnika dobro, če bi se znebil Družbe Jezusove. Samo jezuitski red mu je naložil omejitve (čeprav se je izkazalo, da ni nikdar nadzoroval, ali se jih uresničuje). Danes, po vsem, kar se je pokazalo, je Rupnik še svobodnejši in lahko mirno (on, ne mi) opravlja svojo duhovniško službo. Lahko podeljuje zakrament pokore, izvaja duhovno vodstvo, pridiga duhovne vaje itd.

Vsa dokumentacija je prispela v Borgo Santo Spirito (db. Naselje Sv. Duha – predel mesta, kjer je sedež jezuitov) in nekateri so zavihali nosove. "Dejansko," sporočajo, "Rupnik ni zaprosil, da bi tam opravljal svojo duhovniško službo, ampak da bi še naprej vodil duhovne vaje in delal mozaike."

V bistvu želi Rupnik še naprej početi, kar se mu zljubi. Nič novega pod soncem. Pa vendarle se Zakonik cerkvenega prava skuša boriti proti tako imenovanim tavajočim klerikom, celo sam papež Frančišek je v eni od svojih nešteti dopolnitev besedila zapisal: "Zato, da absolutno ne bi bili dovoljeni nobeni akefalni ali tavajoči kleriki." Dobro vemo, da pravila veljajo za vse, razen za prijatelje. Da ne bi slučajno kakemu duhovniku prišlo na misel, da bi zaprosil svojega škofa, da sme risati po zidu! Takoj naslednji dan bi bil brez pomislekov odslovljen iz duhovniškega stanu. Za Rupnika pa je vse mogoče.

"Ko smo prejeli obvestilo koprskega škofa, smo se omejili le na to, da smo mu predali dokument z Rupnikovo odslovitvijo iz Družbe Jezusove. Več kot to ne moremo storiti. Jasno je, da če nuncij in škof nadaljujeta s takšno vnemo, to pomeni, da Rupnika varuje Nekdo, ki je veliko pomembnejši od te kurije," poroča jezuit iz Borga Santo Spirito.

Papež Frančišek se ne vrača nazaj

Rupnik in njegovi privrženci v Centru Aletti si ne belijo glave. Ne samo, da je Incitti izvedel vizitacijo v Centru, kar je nekaj odvratnega, ampak je škofu Bizjaku dal tudi osnutek, ki ga naj izroči dikasterijem, da bi bil Rupnik inkardiniran. Giacoma Incittija se je prikazalo kot tistega, ki bo na povsem nepristranski način izvedel zelo strogo kanonično vizitacijo, postal pa je tisti, ki si je najbolj prizadeval nekam spraviti Rupnika po "Velikem Pasijonu", ki ga je doživel zavoljo medijev.

In tako se zgodi – kot pojasnjuje pater Dysmas de Lassus – da krvnik postane žrtev in se nanj spusti tista avra svetosti, ki jo tako obupno zasleduje.

Dvojna merila – metoda je vselej ista. Če je Frančišek tako strog do svojih sovražnikov ali tistih, ki jih sploh ne pozna, postane neverjetno velikodušen do tistih, ki so njegovi prijatelji in imajo polno denarnico. G. Rupnik, zdaj ga moramo tako imenovati, je med znotraj duhovščine znan kot nekdo, ki je vedno delal, kar je hotel. Odprl je svoj Center Aletti v Rimu, nato je prepričal De Donatisa, da je znotraj njega odobril duhovniško bratovščino, potoval je po svetu (s soglasjem Družbe Jezusove) in delal svoje mozaike ter vodil svoje vaje. Vse to, ne da bi oddelal en sam dan na župniji. Toda, ali ne bi moral duhovnik imeti vonj po ovcah? Tu je edini vonj tisti po barvi in denarju. Danes, po vsem, kar je prišlo na dan o tem slovenskem duhovniku, bo po zaslugi papeža in njegovih prijateljev (med njimi so De Donatis, Incitti, Bizjak, Speich . . .) še naprej počel, kar bo hotel. Morda z nekaj fiktivnimi nalogami, samo na papirju, da bo lahko prejemal še več denarja.

Do tega se pride, ko je "boj proti zlorabam" zgolj način, kako se znebiti tistih duhovnikov in škofov, ki so moteči. To je metoda hinavščine, do katere Kristus nikdar ni imel nobene milosti.

d. R. M.

Silere non possum